

Υγιαίνετε. Δὲν δύναμαι νὰ ἀποβάλω τὴν ἐλπίδα νὰ σᾶς ἐπανεύρω.

— Μὴ σκέπτεσθε τοιοῦτον τι. Δὲν εἶνε πιθανόν.

— Ἄς ἐκτελεσθῶσιν αἱ διαταγαί μου, εἴπε πάλιν ἡ κυρία, ἀπευθυνομένη πρὸς τοὺς ὑπηρέτας τῆς ἐπιτακτικῶς.

Καὶ ὁ ἱππότης ἀναστενάζων ἐρίφθη εἰς τὸ βάθος τῆς ἀμάξης, ἥτις ἀπῆλθε μετὰ ταχύτητος κεραυνοῦ. Ἀνθρωπὸς τις ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθεν καθίσματος· ἦτο ὁ γηραιὸς ὑπηρέτης ὅστις εἶχεν ἀνοίξει τὰς κιγκλίδας.

(Συνέχεια.)

ΠΑΝΤΟΙΑ

Ἡ τύχη.

Ὁ Κύπαλλος, εἰς τῶν ἀρχαιοτέρων ἀγαλματοποιῶν, παρέστησε τὴν τύχην ὡς παρθένον, ἐπὶ κεφαλῇς φέρουσαν οὐράνιον σφαῖραν καὶ εἰς τὰς χεῖρας κέρας Ἀμαλθείας. Ὁ Γαληνὸς διηγεῖται, ὅτι εἶδε ταύτην παρισταμένην ἐπὶ τροχοῦ μετὰ πηδάλιου καὶ δεδεμένους τρεῖς ὀφθαλμούς. Ἡ οὐράνιος σφαῖρα ἐδήλου τὴν δύναμιν τῆς, καὶ τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας τὸν πλοῦτον, τὸ πηδάλιον ἐδήλου τὴν κυβέρνησιν, καὶ οἱ δεδεμένοι ὀφθαλμοί, τὰς τυφλάς τῆς συμπτώσεις ἢ τὴν κακὴν τῆς ἐκλογὴν μεταξὺ ἀξίων καὶ ἀναξίων, καὶ ὁ τροχός, τὸ ἥσυχόν τῆς ἐδείκνυε. Ὅταν δέ τις ἀπεικόνιζε ταύτην μὲ πῦρ ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ ὕδωρ ἐν τῇ ἀριστερᾷ, ἤθελε νὰ παραστήσῃ ταύτην ὡς εὐρέτριαν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. Τινὲς προσθέτοντες τὸ Ἀμάλθειον κέρας εἰς τὸν ἔρωτα ἐζήτουν νὰ ὑποδείξωσιν, ὅτι ἡ τιμὴ μᾶλλον ἐπὶ τῇ τύχῃ καὶ τῷ πλούτῳ τεθεμελιώται, ἢ ἐπὶ τῇ ἀρετῇ.

Τὰ ἀρχαῖα μυστήρια.

Μυστήρια εἶχον ἰδρυθῇ ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν

Θράκῃ, ἐν Περσίᾳ, ἐν Κρήτῃ, ἐν Κύπρῳ καὶ ἐν Ἀθήναις. Ἰδρυταὶ δὲ τούτων ἦσαν ὁ Ὀσίρις, ὁ Ὀρφεύς, ὁ Ζωροάστρις, ὁ Μίνως, ὁ Κύνυρος καὶ ὁ Ἐρεχθεύς.

Αἱ περὶ δημιουργίας ὑποθέσεις τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ μὲν εἰς μεταποιεῖ τὸν κόσμον εἰς αἰώνιον τι ὥρολόγιον, οὕτινος ὅμως, ὅπως ἀφαιρέσῃ πᾶσαν ἐξωτερικὴν δύναμιν, πρέπει αἰωνίως αὐτὸ ἑαυτὸ νὰ τείνῃ· εἴτα προσθέτει, ὅτι ὁ ἥλιος θὰ ἐλκύσῃ εἰς ἑαυτὸν πᾶν τὸ ἐπὶ γῆς ὕδωρ, μέχρις οὗ αὕτη, ἐλλείψει τούτου, καταπυρποληθῇ, καὶ ἕνεκα τῆς κουφότητός τῆς πετάξῃ εἰς τὸν ἥλιον, ὅθεν λαβοῦσα αὐθις μέγαν ὠκεανὸν ἐπανελέθῃ εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς θέσιν, ἢ καταλάβῃ κενόν τι ἄλλο μέρος. Ἡ τῶν ὑδάτων συσσωρεύσεις κατ'ἀμφοτέρους τοὺς πόλους ὑπῆρξεν ἡ αἰτία, ὅτι οἱ ἄνθρωποι παρήχθησαν κατὰ πρῶτον ἐκ θαλάσσιων ζώων! Ἄλλος δέ τις, λέγει ὁ σοφὸς τῶν Σιβυλλῶν συγγραφεύς, παρουσιάσθη μελεπτότατα μόρια (κόνιν), ἔδωκεν αὐτοῖς γεννητικὴν δύναμιν καὶ ἐθεώρησε ταῦτα ὡς ὠά, ἐξ ὧν μυριάδας κόσμων ἐποίησεν. Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ πολλῶν ὁμογενῶν μορίων παρήχθησαν ὄρη, θάλασσαι, ἀῆρ καὶ ἄνθρωποι! Οἱ δορυφόροι τῶν πλανητῶν εἰσὶ νεογνά τῶν ἰδίων. Καὶ τρίτος τις ἔκαμε τὴν γῆν ἀρχαίγονόν τι θηρίον, ὅπερ ἀπ' αἰῶνος ὑφίσταται! Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος κατ' ἀρχὰς ἦτο ὕλη τις νοοῦσα, εἴτα ζώον, π. χ. μυῖα, εἴτα μῦς, σκύλος, ἵππος καὶ τελευταῖον ἄνθρωπος!!! ὃς κατὰ τὴν ἀνυποδιστικὴν πρόοδον ἐπανερχεταί ὅθεν ἐξῆλθεν. Ἄλλος τις πάλιν διΐσχυρίσθη, ὅτι κατ' ἀρχὰς μόνον ἀτελεῖς, χωλαὶ καὶ ἀναίσθητοι μορφαὶ ὑπῆρχον ἐν τῷ κόσμῳ· ὁ δὲ Ἀδάμ καὶ οἱ ἀπόγονοί του μετὰ τίγρεων καὶ λύκων συνεζευχθήσαν, ἐξ ὧν ἐπήγασαν οἱ διάφοροι τῆς οἰκουμένης λαοὶ καὶ φυλαί.